

ԵՐԳ ԱՆՁՐԵԻ ԵՒ ԵՐՁԱՆԿՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Անձրեւեց այսօր դանդաղ ու երկայն,
 Անձրեւեց խաղա՛ղ, մեղմ ու քնքշածայն,
 Արտերուն վըրան,
 Իջաւ յամբօրէն սըրբութեան մը պէս,
 Իջաւ կարօտին ծիլերուն կարծես
 Երգովն անսահման.

Անձրեւեց երկա՛յն
 Երկընթին մեծղի ու խորունկ ծոցէն
 Եւ ինկաւ հատ հատ, կայլ առ կայլ, գըրգուն՝
 Անձրեւը նորէն,

Ու բացաւ լոյսին
 Բիւր աղօսներուն ըղձանքն առաջին,
 Հըրաչքի մը պէս,
 Եւ անոր յուռթի ուժէն աւելի
 Մերմերուն յըղի
 Ծոցերը անդորր բացաւ արեւին,
 Կեանքի՛ հըրաչքին:

Անձրեւե՛ց կըրկին,
 Եւ քնդերքին մէջ հողին արգաւանդ,
 Փոթորկումներու, դալարումներու կանչեր
 Ըրին քարուքանդ արթընցան,
 Անդորրը խաղաղ հերկերուն անդին,
 Ըրին ձայնն իրենց հուրէ խարազան
 Եւ աղօս աղօս դաշտերուն վըրան
 Ամբողջ շըրջեցան:

Անձրեւե՛ց այսօր.
 Անձրեւե՛ց կըրկին բարութեան մը պէս
 Ու վարչամակեց երազն արտերու
 Յոյսով ահաղձուն.
 Խինդն ըրաւ անդին քարեր լալազար,
 Փիրուզ ու սուտակ,
 Ըրաւ ցորեանի ոսկեհատ ահատ
 Ու երջանկութեան ամբար անըսպատ:

Անձրեւե՛ց այսօր
 Պղտիկ ու բարի երազի մը պէս,
 Ու յանկարծ կարծես
 Լիացան մարդեր, լիացան մարդեր՝
 Իրենց առօրեայ ցաւէն, վիշտէն վեր՝
 Անհուն բարիքով
 Ու երջանկութեամբ, երգ ու խինդով ծով:

***

Անձրեւե՛ց այսօր դանդաղ ու երկայն,
 Անձրեւեց խաղա՛ղ իմ սրտին վըրան,
 Ու բերաւ իր հետ,
 Մարդե՛ր, լուսաւէտ
 Իմա՛ստը կեանքին մեծ ու արքենի,
 Բերաւ աւելի՛
 Լոյսին, գալիքին, գալիք օրերուն երազն համօ-
 Ու խի՛նդը ամէն: րէն

Անձրեւե՛ց այսօր...
 Կ'անձրեւէ յաճախ երգերով անդորր
 Իմ սըրտին վըրան,
 Ուր կան ուռճացող դեռ քանի մը բան
 Ըստամանը մէջ
 Վաղուան ծագելիք արեւին անշէջ,
 Ուր կան մանաւանդ՝
 Երգե՛ր մարդերուն, մարդերո՛ւն համար,
 Երգե՛ր, որոնք արդ
 Անձրեւին քնքուշ էջքին հետ կ'ըլլան
 Հ-գլխի խորէն յորչսձ անսահման
 Կանչի պէս հըպարտ.
 Կ'անձրեւէ՛ կըրկին հողիս վըրան,
 Եւ անձրեւին տակ
 Հողիս կը բանայ իր դռներն ամէն
 Բոլոր մարդերուն - սեւ, դորշ, ըսպիտակ -
 Ու եղբայրօրէն, ու եղբայրօրէն
 Կուտայ անոնց տուն՝ անոնց ցաւերուն,
 Վիշտերուն անհուն,
 Ու կ'ընէ ինքզինք մեծ, համայնական,
 Լա՛յն բացուած սեղան:

Կանձրեւէ՛ հիմայ,
 Եւ անձրեւին տակ աղօսներուն մէջ սիրաբա
 Յորեաններուն պէս, կ'ուռճանայ
 Որ.նք լուսագէս
 Վաղուան արփական խըրախը յուռթի
 Մարդերուն պիտի
 Տան օրհնութեան պէս, լոյսին պէս բարի:

***

Անձրեւե՛ց այսօր դանդաղ ու երկայն,
 Անձրեւեց խաղաղ, մեղմ ու քնքշածայն,
 Սըրտերուն վրան,
 Ու բերաւ իր հետ եւ իր կայլերուն,
 Մարդոց սիրտերուն,
 Անսահման բարիք ու երջանկութիւն:

Հալէպ ԼԵՒՈՆ ՎԱՐԳԱՆ